

آهواں زمين چڙ تڱ

صادق مجاهد



بلوچي اڪيڊمي ڪوئٽه

عدالت روڊ ڪوئٽه

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدے بلوچی اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کت نہ کنت۔

آہواں زمین چرتگ
(شاعری)

صادق مجاہد
2019

ISBN # 978-969-680-086-6

نہاد: =/200 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کنامیننگ ۽ شنگ کتگ۔

نامدات

شکاریء نامء

گیا بانے ، مناں ءِ اٹوکی اِنْت
 ندارگ مٹ بُوان اِنْت ہمک گام

○

برے اسپے ءِ پاد بزمشاں اَزینتگ
 برے جند ءِ سواسانی تواراں

لٹ

تاکدیم	سرگال
9	1- ”دوش جمبراں سنٹیں“ منظور بسمل
12	2- ”آہواں زمین چرتگ ء من“ صادق مجاہد
15	3- ماہکان دوشی روان ء کپتگ
17	4- نیون (لچہ)
19	5- چماں بہ دوچ آرساں گشان ء بہ کن برو
20	6- ڈاہ (لچہ)
23	7- تئی ودار ء شپ (لچہ)
26	8- گُرتگیں لاپ ء جل ء تو سیت کئے؟
27	9- بوگش تئی کیمرہ (لچہ)
30	10- سَک لڈّ انت ء پیر گاہ جُنزنت
32	11- ہوشام انت منی چم ء دل (لچہ)
36	12- درامد آنچو بوآن انت مردم

- 38- ریزگاں چن ۽ نزار
- 40- درد ایسکارنگ و اب بالینتگاں
- 42- درد پٹناریں و اہگاں گتکیں
- 44- ہو کین (لچہ)
- 47- اے گزنج بستگیں دل ۽ کروچ ۽ ترانگے بکن
- 49- لٹاں تل بستگیں زدگ ہو شام
- 51- چراگاں کسے پیڑ اتگ میتگ ۽ دمکاں
- 53- نوں کنگ تو اڑی تہہ ۽ لوگ ۽
- 55- آس سوچیت دڑہیں گیا بان ۽ (سلہیں دستونک)
- 57- بلوچ ۽ باندات (لچہ)
- 59- اے حدا (لچہ)
- 62- مار آستونکی ۽ رواں بیتگ
- 64- خیال ۽ چہر بَر گتنگ
- 65- زمین زر مہشتیں اوستانی گنگ (سلہیں دستونک)
- 66- جیڑ ہے جیڑ گے نیکہ باوست کنت
- 68- عید ۽ روچ ۽ شدیگ ات (سلہیں دستونک)
- 70- گیر اتلگ گپ بل ۽ منا (لچہ)
- 74- جمبراں آزمان میچینتگ
- 76- اے ماہکان تی زیبائی ۽ سرانالیت

- 78 34- ”نکئیٹو سیاہ دیمگ ء گپنگ (لچہ)
- 80 35- رمیزاں گپنگیں دنیا آڈاڑ کے ایرانت
- 82 36- مہرپہ من آس ء انگر میتگاں
- 84 37- گُژن، زبان، دہر (لچہ)
- 86 38- دژچکے ء ارس گوارگ ء دمہرت
- 88 39- تئی ترانگانی گیا بان و تانہ مٹائیت
- 90 40- تورو کیں چراگ، بالو من (لچہ)
- 94 41- دید پر و شیت آدینکاں
- 96 42- دردانی باہوٹاں پدا گیمرتگ اُنت دود ء چمن
- 98 43- منی حاک اش بہا کرتگ (لچہ)
- 100 44- لگت بیتگ منی پادانی چیر اروچ (سلبیس دستونک)
- 101 45- ندرپہ زس بگ ء شہیدیں ارواہ ء (لچہ)
- 103 46- واجہ سید ہاشمی ء وانگ ء پد
- 105 47- میائے تو (لچہ)
- 106 48- زند، ماں تہا حاک ء دل گل ء کسگ لوٹیت
- 108 49- کسکے ء رواہاں گوپنگ چیدگے
- 110 50- مناں ء بڑ، منگیں شپے، توئے (لچہ)
- 113 51- منظور بسل ء نام ء
- 115 52- دژچکاں انگر رودیننگ

- 117 51- گُژن ہمساہگ ۽ دَر پانی تہا و پھینتیں
- 118 52- آجوتی جننز ۽ مل مڑو کیں سر
- 120 53- جلیں نیمروچی ۽ دنزاں پتاگوں
- 122 54- کرن اوژناگ (لچہ)

000

”دوشِ جمبراں سنٹیں“

صادق مجاہد من کدی ء کجا دیتگ؟ منا پکائی ء یات نہ انت، بلے ہمائیں کہ من دیتگ، انچو گمان بیت کہ اے ورنہ ناچہ کسانئی ء گوں من پجاروک انت، نہ تہنا پجاروک۔۔ برے برے کہ چیزے دیما گوستگ، من ہے مارتگ کہ صادق مجاہد منی ارواہ ء مونسے۔

بلوچی شاعری ء دل دوستس لڑے تہا صادق مجاہد ء وتی نام ہوار گیتنگ۔ صادق ء ذاتی زندگی ء بارہا منازیا دیں سرپدی نیست، آئی ء شعرانی وانگ ء پد سما بیت کہ صادق مجاہد ہم ”لشکر جتانی“ سرپ ء ہواریں۔

ہے عمر ء کہ دُنیا لیب ء گوازی یا وانگ ء زانگ ء دنت، مئے بد بہتی کہ ما اے زڑیں دور ء چرے گنجاں مدام بے بہریں، ناں مارالیب ء گوازی نسیب ء بیت ء ناں وانگ ء زانگ، مئے ہمینچو ٹلن ء ملیں نودر بر ء ورنہ کہ آست انت، چہ ورنائی ء پیسر پیر کنگ بنت۔ اگاں من بگشاں کہ صادق مجاہد ہم ہے آس ء سنٹنگ گوں تہ من رد نہ باں۔

منی دل ء چہ گیشیں پوتاری ء گہتر انت کہ من صادق مجاہد ء، لہتیں شعری بند پہ درور دیما بیاراں کہ اگاں کسے چشیں روژنائیں شعر پر بست کنت تہ آئی ء الما جو انیں لبزانگی آکبتے ہم بوت کنت:

دوش جمبراں سنٹھیں
 کوچگاں بکن گلزار

O

بس ہے گلہ ء کناں گوں تو
 چالکیں دست کئی گورا بستیں

O

حدا اے قہریں نوبتانی چلگاں بدل بکن
 حدا اے آس ء وژبواناں برپی چانگے بکن

O

چراگاں کہے پیڑاتگ یتگ ء دمکاں
 شپانی اوردگاں نزار دیگر ء چنکاں

O

ٹپی میں میتگ ء دل ء دزجن
من درآمد وتی تہہ ء لوگ ء

○

زندگی بے وپائیں لیبوکے
چون سہڑیناں باتن ء زہگ ء

○

اے رنگیں شعر گشوکیں شاعرے ء دل ء حال چہ کس ء چیر بوت نہ
کنت۔

صادق ء بوان ات، بہ مارت کہ صادق مجاہد پہ بلوچی زبان ء لبزانک
ء ”شگام ء رگام نوکیں تام“ ء وڑانت۔

بلوچی سبز بات

منظور بسمل

7/9/18

”آہواں زمین چرتگ“ ء من

دروت ء درہبات ات کل راج ء منی ہمبل ء اُستاداں!

راجی ہستیاں زندگ ماناں ات!

زندگی ء نگیس جاورانی تہا کپان ء پرشان اتلگ ء اے جاہ ء سراں، اے

شے راج دوستی ء زبان دوستی ء چیدگ انت۔

دوہزار چار ء پنج ء چدو دیمتر منی لہتے شعر ء یک ء دو آزمانک ہم چاپ

بیٹگ۔ ماہتاک ”بلوچی“ کوئٹہ ”بلوچی لبزانک“، ”وپاء چراگ“، ”کندیل“،

”رژن“ ء دگہ بازیں کتاباں و ہد پہ و ہد سرا چاپ ء شنگ بیٹگ انت۔ اے زمانگ

گیشر گوں لبزانکی ء ادبی دوست ء دوزواہاں گوں ہمراہ داری ء نزکی بیٹگ۔ کتاب

وانگ ء سک حُب منا بیٹگ، من وتی گنجائش ء ردء کتاب ہما کہ منا دوست بیٹگ

نظم، نثر، پٹ ء پولی یا تارنجی ء چونیں کتابے کہ بیٹگ آمن وتی چاگرد ء یک شری

یے ماراٹگ، زرتگ ء وٹنگ۔

ہے لبزانکی ہمبلانی دیوان ء زبان زانمانی سکین ء وانگانی برورد ء من

سے شعری کتاب، یک آزمانکی کتابے، یک حدے ء داں پٹ ء پولی کتابے جریدگ

کتگ ات کہ کل بلوچستان ء ہوار ء ملگزاریں دشت ء سینگ ہم قہر آماچیں زوراکیاں

وتی زد ء آورت انت۔ میٹگ ء بازار سوچگ ء لڈینگ بیت انت، ہلک ء دگ

ویراندان بیت انت۔ ہے آس ء تہامنی زندگی ء ناسر جمیں کارپہ ابدی سرجم بیت

انت۔ پنج دپتر قبر کنگ بیت۔

ہرچی کہ تاک ء ماہتا کاں چاپ کنگ بیتگ انتت، پدا اے نگلیگیں زندء ء جاوراں موہ نہ دات کہ پٹ ء لوٹ ء یکجاہ بکنان اش۔ لہتے شعر کہ ”آہواں زمین چرتگ“ ء تہا ہوار گیجگ بیتگ انت کہ وانو کے جاہ کارنت۔ منی بے سسائیں مجگ ء تہا سست ء سید کی گیشی بیتگ انت، بے منایا د بیتگ انت، آ کہ نبشتہ بیتگ انت ء دور داتگ انت دپتر ء کڈے ء آ اش ہر جان جت انت۔ بلکیں چرے قہر آماچیں چاگردء کہ دژ منی ء گوں وتیگاں ہوار آورتگ انت۔ من بچ رنگ ء دلپروش نہ بیتاں۔ دو سال ء تہا چن ء لاونچ من سرجم کتگ انت، ہمیش انت، شے دیما انت۔

”آہواں زمین چرتگ“، اے شب جاہ ء روچ جاہ ء بے دیاریں زندء من چی کتگ چی نہ کتگ، اش ء آج من گیشتر شتاوانوک زان ات ء سرپد بیت۔

یکبرے پدا من چیزے سنگتانی کہ آیانی نام چش انت، منظور بسکل، جاوید دین، حاصل نور، این الپ بلوچ، نسیم آدل، شے سید ء دگہ چندے ہمبلانی پہ ابد و امداراں کہ آیاں اے کتاب ء چاپینگ ء پہ من ء بلوچی ء باز جہد کتگ ء جفاکش اتگ۔

بلوچ ء زمین، بلوچ راج، بلوچی زبان، داں جہان است میزراں بات انت۔

شمے پادانی چیر ء حاک

صادق مجاہد

ترانگاں گرتگ لڈ ء بار منا
 نیت ہیچ گونگ ء کرار منا

O

من وتی باتن ء ترا پوللاں
 تو وتی اندر ء بچار منا

O

O

ماہکان دوشی روان ء کپتنگ
 گوات گیابان ء چران ء کپتنگ
 کنٹکے رہ سراں تو دور داتگ
 ناگہاں پلّ گُشان ء کپتنگ
 گیش گوناپ مہ دے دیدوکاں
 علتے عشق منی جان ء کپتنگ
 مرچی زیبائی ء آدینک تئی
 ساہگے ء چو بُران ء کپتنگ
 ڈیہہ ء آجوائی ء کتہہ بندات
 راج نیکہ پہ زبان ء کپتنگ

نوبت ء برہنگیں رازاں پرّیچ
 گُزنگیں چورہے بان ء کپتگ
 درنگی اَنت دڑہیں شہر ء مردم
 وہد ء پیر مرد اڑان ء کپتگ
 آپ بو، مومے ء داب ء صادق
 زندگی جنگ ء میان ء کپتگ

نیمون

شپء و تارا مٹ کتگ
 گوں زیرانی چید گاں
 تو روجء اوردگ
 آسیابےء کت انتء درشتگ انت
 تو گواتء رنگ چادرےء بستگ انت
 چوریز گاں
 تو ارشء گرش کرو تگ انت
 چولیبوء
 اے آزمان تو شتگ چوپگیء
 تی نہ سگس گشتناں
 زمین رگزارےء دلء
 شتگیں چونگےء کلنڈ کتگ
 من جیڑ اتگ

مدام تئی ہبروتی کتگ
 زہنگی ۽ بگرداں مرچی ۽
 ہر دو چماں آسے ۽ کناں
 بلے روک بنت تئی رہسراں
 ترا کہ ہر دیں گوہر بیت
 بہ تاپ دستاں رہ بگر

000

O

چماں بہ دوچ ارساں گُشان ء بکن برو
 بچندگاں کٹور ء میان ء بکن برو

شیدائیں بالوانی ابیتگی تماشہ یے
 واینگیں چراگاں نوان ء بکن برو

تہنائی ء کہ مینتگ انت زیر وتی تہا
 برمشاں بہ چنڈ سوت زبان ء بکن برو

دریا رمیزاں گپتگ گیابان کلاں
 صادق ہے تو کسہ ء مانا بکن برو

ڈاہ

اوداگ انت آس ء بو
 گوات انچو کر چک ء کوس
 ماہکان ٹپی انت
 شب ء راسنگ جنت گو زیت
 روچ ء پاد تر اول انت
 ازیت ناں کہ شگرب ء
 ردیت نا کہ مغرب ء
 زمین ء ثن ریز اتگ
 چرنت در چک گیدی ء
 ء کوہ دنز بنت رچنت
 آہوانی دید گاں
 کپوت چنکے زندگی
 پہ چنکیاں برنت وتی
 کدو پہ گژن تلو سنت

کہ بڑھنگ انت درچک ء دار
 سُچنت آپ ء ساہگ ء
 زمانگ ء اے رنگ ء براہ
 ء و ہد ء چیر کیں زندمان
 شُشنگ انت چہ باتن ء
 پلپتیں زانگ ء کپن
 گوڑا دیگ نہ بیت و تا
 کہ داگ کنت مانش ء
 کجام کسہ ء بکنت
 اے کہبگیں زمانگ ء
 حداء نیکر اہیانی زنگاں گپتگ انت بدن
 ء چم بے حیائی ء
 مدام تندال گپتگ انت
 لچ ء میم کور پھمیانی آکبت
 لگشتگیں چو گوالگ ء
 سرا تچیت یتگ ء

پہ دمک دمک نیتانی نیادیء
 بہا بہ رستیں پٹے آپ
 ما زرتگ ات تئی ہاترا
 نہ توکل ء را گوآنک جنت
 نہ جنگ داشت کنت . جنگباہے ء
 بگا دلیں لگور کموکے میار کن!
 تئی مات ء ننگ سر در انت
 گہار ء لہج دست جنگ
 تئی برات بندی انت زلم ء سانکلاں
 تئی ڈیہہ لپاشنگ نباشداں
 تئی زید ء کچچراش چرتگ انت
 درآمدانی گورماں
 نوں بست بکن
 چہ واب ء کرنی میں
 کہ گار بے جہان ء دپتر ء

تئی ودارء شپ

موتک نالنت شپانی شرنگی
 رژن باینتنگیس چراگانی
 آپ کنت ایوکیء بچکنداں
 ماہکان بے چڑکہء بجزنیت
 الوتانی ندارگاں ڈسیت
 پیشگاہانی رپتگیں حاکاں
 دور کہیرانی درنگلیں مرگاں
 پیشداریت زندء آدینکء
 شرکء پالانی بستگیں گرٹنچاں
 تہتےء پادگاں پتاہان انت
 پیر مردے چہ وپتگیں وابء
 جاہ ستریت ---!
 ء دست جنت لٹء

آپ زیریت ء دز نماز ء روت
 حاک زیریت ء ہشک کنت و ط ء
 اے ندارگ دمانے ء مانیت
 گلوئے بر مش کنت در چکے ء
 تو لگے ء چہ دور ہولاس ات
 میچڑے دپ پچیں گدان ء ات
 بانرتگ نوک زاتگیں میشاں
 بستگیں تند ء بزگلاں پریش ات
 دزرتگ مات آپسیں ہراں
 دریپ اتگ لیرہ ء چہ بنجاہ ء
 پیر زالے ء گٹ شاکارات
 جاہ سرات چہ وپتگیں واب ء
 کرنی ہوشامے ء ہلا ہوش ات
 آپے پالات چہ ڈوڈکیں مشک ء
 گین کشیت ء ایر تنگیں ایت
 داں کروسانی گڈسری بانگ ء

بامءِ ساسار اتگ ءِ رثنا انت
 آزمان رو پگے جتگ مات ءِ
 تیر بندانی نکلش بیگو اہ ات
 پور ءِ شب کش آہواں چرت انت
 من پہ ایشے
 تی و دار ءِ شب
 گرنچ داتہ ءِ گرنچ پرر تلگ

000

O

گزنگیں لاپ ء جل ء توسیت کئے؟
 نیست چنڈے نان تین ء وارساں
 آپ حون ء قیمت ء چہ وڈاتگ
 تیر وارتگ یاسمین ء وارساں
 شاہو ء رُمبیتگ انت ڈیہہ ء دگ
 تُرک مان ریتگ جگین ء وارساں
 تو لگوری ء گوڑا کن جاگ ء
 کوہ بڈ ء انت زمین ء وارساں
 برہنگیں قبرانی چماں ستر کن
 موتک آورتگ جبین ء وارساں
 پہ من صادق شپ زہیری لئیکوئے
 شعر پرتگ درین ء وارساں

بگش تئی کیمرہ

(نڈرپہ بلوچیء جو انیس عکس کش ناکو کمانچرء نامء)

ندار گے ء رنگ ء جلوہاں
 تو بند کنان ات ءے موبائل ء
 من و اب دیست کہ
 شپ انت، تہاری انت، توئے
 ایستکی انت ء جنگل انت
 دور ماہ ء بر مش ایر چان اتنت
 کوہ ء دامن ء،
 اجب مے نہ ات من بست باں
 برے چرٹے ء راچہر دات بانز لے
 برے کپوتے ء کہ دُور دردنا لنگ کدو ہے ء تہا،
 من و اب دیست
 اے آزمان ء سُور بیتگ ات

تو نشنگے حساب کن
 سہیل ۽ چہرگ ۽
 برے تو کلکشان ۽ دروشم ۽ چو مہرگ ۽
 کماہگ ۽ اتے
 برے روان ۽ تہت ۽ چاریں پادگاں
 گوں بستگ ات، گرانڈے ات
 کچے ات۔۔ ۽ گر کے ات
 کچت پاسپان بیت یا کہ ناں
 منار اترس ہے پر ات
 تی کیمرہ
 کجام ندرگ ۽ را پیسر عکس بند کنت
 کچت کیت گرک ۽ وارت
 یا گرک روت گرانڈ ۽ ہڈ ۽ پوسٹ کنت؟؟
 یاروان ۽ مرد پاد کیت
 ۽ چاریت تہت ۽ چاریں پادگاں
 گرانڈ است ۽ زندگ انت؟

کچھ برنہ گشتنگ جاہء اچ وتی؟
 ۽ گرک انگہ پانگ انت
 بگش تئی کیمرہ؟
 کجام ندرگ ۽؟
 عکس بند کنت چه درستال پیسرا؟

000

O

کِشک لَدُنْت ۽ پِیْزِگَہ جُنزَنْت
وہدے چہ میتگ ۽ نواہ جنزنت

اے چراگاں سواس پادا انت
دِرچک بے واب بنت شپ ۽ جنزنت

دل ہمے توکل ۽ کوار ۽ انت
جنگ مانیت، جنگ جاہ جنزنت

ترد اتگ آہوے منی توکا
چم پشکہ وتی وڑا جنزنت

انچیں شرنگی یے تی مہر ۽
چم آدینکے ۽ تھا جنزنت

گوات تهنائی ء چریت کوہاں
 بڑمش ہم بے چڑکہ ء جنزنت

آکوتاں دَرپے ء امانت کن
 کدہانی سپر کجا جنزنت

آزمان لُبگ اِنْت سر ء بان ء
 ماہ ء استال میتگ ء جنزنت

بِلّ صادق اے گُشتگیں گپاں
 ہور بیت آپ ہر وڑا جنزنت

ہوشام انت منی چمء دل

(ہسنوء نامء)

ہوشام انت منی چمء دل
 شینکی رولہاں روزردء
 نودی راگیں موشنزاں
 استینی نہ گورتیں تراپاں
 کوشء لڈگاں کرپاسیں
 اُبوئیں نہ بریں ساہگ
 منج انت بیگہاں ہونکیں
 بانگواہ گیتلو پیش گاہء
 پاشینیت کلیراں بٹی
 نمبیت تئی عیں گندیمیاں
 ہوشام انت منی چمء دل
 ہسنوء زہیراں زرتگ
 لیب جاہ انت منی گونڈیء

آور تگ سرے تیجگ من
 کیٹنگ چہ شتمک ۽ ولاں
 ہلک ۽ میتگاں بہر کر تگ
 ہرچی پروشتنگ ۽ وار تگ ما
 ہرچی دلو تاناں داتگ
 شیک چیل ۽ کُنر سیاہ تاکیں
 ایر ہتی نہ دیستگ کس ۽
 ہامین ات دڑہیں سیم ۽ سال
 چوریک ۽ کماش ۽ پیر زال
 ورناء اٹلیں کاڑاں
 رُ مب رُ مبیں کُلی ۽ مُرگاں
 گولو ۽ گراگاں وار تگ
 چنکے ترانگ ۽ چنکے گیر
 چنکے واہگ ۽ اندوہ انت
 ہوشام انت منی چم ۽ دل
 دشت ۽ نوبت ۽ باریگاں

گواش ۽ ٽپريں پر ماشاں
 سُھباں اينز کاني منتگ
 زِکي نيمگ ۽ دوگچاں
 شيلانچ ۽ پنير گونگي ناه
 نيمروچاں ڏلوک ۽ جنتر
 سُھرو ۽ نلاپيں ماهيگ
 لوگي کاليس شامے ات
 هو شام انت مني چم ۽ دل
 سُور ۽ شاد هاني روچاں
 مسکاني ڏن ۽ آتاريں
 هييري مينتگيں وڙبواں
 کاڙاني سر ۽ سر گواپاں
 زڙيں جامگاں جالاريں
 نازينک ۽ سپت پاساني
 پردايچ ۽ تلاه ۽ تنگه
 کوش ات پاچناں دن تانين

چار شاہیں گراںڈی ڈمبگ
 دیوان کا پراں شاہیگیں
 ڈہل ڈکرا نی گرومبگ
 نڈرپہ کورگانء سہتاں
 ہوشام انت منی چمء دل
 رپت انت نوبتء عہدی دور
 مردانی مڑاہء منگہ
 زالانی حیاء غیرت
 مہمان داریء پاسپانی
 وہدء بے نیں سیہ گو اتاں
 رپتاں جاگہے اوگارت انت
 ہوشام انت منی چمء دل

O

درآمد آنچو بُوانِ اِنْتِ مردم
 وتی جند ءِ کروجانِ اِنْتِ مردم

تماشاے رچیتِ چمانی دیمَا
 گوں آس ءِ آپِ شودانِ اِنْتِ مردم

گیابانِ ءِ وِتا گوناپِ داتگِ
 دل ءِ چیلینگِ ءِ دوچانِ اِنْتِ مردم

کپوتانیِ دلِ ءِ تراولِ نہ سگِ اِنْتِ
 کدوہاںِ برہنگیںِ سوچانِ اِنْتِ مردم

نہ اسپے ءِ شدگِ نہ آہوئیِ تراسِ
 چو بے ساہیںِ بُتِ ءِ مُونجانِ اِنْتِ مردم

حدا تو لالچانی گرڻچ بوتلگ
 ثواب ۽ نیت ۽ لونجان انت مردم

وتی شرتگی ۽ کُبلے بہ جن گرد
 اے دهر ۽ انچو بنیمان انت مردم

سر ۽ کامپول ۽ ہڈ ۽ پوست صادق
 بہا چو دلت ۽ بوان انت مردم

O

ریزگاں چن ۽ نزار

ما تھا چه پرشتیں یار

پیشگاہ ٹینگ انت

دیریں لڈ اتگ بازار

چنکے لیب کپات ۽ کن

کوٹ دانگے استار

آہواں زمین چرتگ

آزمان بیت تیار

دوش جمبراں سنٹیں

کوچگاں بکن گلزار

کلیگانی رومستاں

مہلے کتگ آتار

جنزراں دموکیناں

چپتنگ انت آہن کار

قبر کن وتا صادق

’دژمنناں زرے اوگار‘

000

O

درد ہیسکارا تگ و اب بالینتگاں
 موتک آور تگئیں لبز نالینتگاں

مینتگیں و ژبوے درنرتہ دلبر ء
 کُبلیں دروازگاں زنگ بادینتگاں

ارزنی دانگے چم ء توکا کشاں
 پہ ہے واہگ ء چک واپینتگاں

کاروانے ء دنزاں زمین لُرداتہ
 سرمچاریں سراں خون باپینتگاں

پیرزائے، گدائے، تہارو کی انت
اے چراگاں کجا رژن زائنتگاں

جمبری پُٹھے چو شتیں پُگی ء
سنٹیں نوداں گیابان سبزینتگاں

بے رومست کنت صادق ء زندگی
ماہکانی شپاں شعر چارینتگاں

O

درد پیہناریں واہگاں گتکیں
زندگی من چو میچڑ ء متکیں

دڑچک بے منزل ء سپر بہ کنت
کٹکے چمے ء تہا جکیں

’تیر کپوتانی ناگ ء نڈر انت‘
ارس زیمیگیں دیدگاں پٹیں

مے سواساناں پنڈ پادا انت
تو وتی لاگریں ہر ء ٹکیں

دشت پوناتگ شورہی بوہاں
شال ء دلبند خون ء خون ریچیں

کست، کینگ، حسد، در ء دوتج
گوں بلوچاں ہے ہبر تچکیں

بس ہے گلہ ء کناں گوں تو
چالکیں دست کئی گوڑا بستیں

لہم لہم ء پتو سُچیت ہر شپ
صادق ء دل چراگے ء وٹیں

ہو کین

وتی چمانی کانیک ء شُلنچاں من

ہمک روج ء

کہ بلکیں رگوزی یے بتیت

منی چمانی ہو کین ء

بہ سار ساریت جلیں نیمروچے ء بڑمشاں

رَجیت تے

گوٹپیت ہوشامے ء رنگاں

کلنڈیں نلکے ء دیما

دردی ٹلگرے پیوند کنت تپلیں

نودی ساہگے پر نچیت گیا بانے

کہ ارسی مہرگے جوہانے ء کپتنگ

شدیت اسپے ہمک بیگاہ

منی چمانی آتراپ ء

کپوتتاں زیرے ۽ مودگاں زرتگ
 ہمے ارسانی بچکند انت
 برے درچکاناں ملماکنت
 برے آس ۽ کشیت آپ ۽ سرون ۽
 پیشکہ من وتی بروان ۽ راستی نیمگا
 کشتگ بزیں درچکے
 ۽ ارسی چمگے چمانی آتراپ ۽
 ہمک روچ ۽ شلنچان ۽
 برے دمبر تگیں یک شہسوارے کیت
 برے چہ دور گیا بے ۽
 پادان ۽ جنان ۽ جک دیان لٹ ۽
 کماش ۽ آجزیں مردے
 تپنگ ۽ زہم ۽ کاٹاراں
 گوں جنگی ساز ۽ ازباباں
 نویسان انت زند ۽ گڈ سری روچاں
 جہان ۽ منتگیں تاکانی توکا

اے خاکِ وِثْبوِی رَنگانی دِیما
 اے خاکِ شِیْنِگلیں عکسانی پُشِنا
 پُشْکِہ من وِتی بُروانِ راسِتی نِیْمِگا
 کَشْشِگ بزیں دِرْچْکِے،
 اے اِرسی چْمْگِے چْمانی آتْراپِے
 ہَمْکِ رُوجِے شُئْچْانِے
 کِہ بَلْکیں رِگُوْزی یِے بَئِیتِ
 رَجِیتِ تُے

O

اے گزنج بستگیاں دل ۽ کروج ۽ ترانگے بکن
یا آزمان ۽ ماہ ۽ روچاں موردانگے بکن

بہ کَش چم ۽ ٹلرانی برہنگیں ندرگاں
تو سِلگتی ۽ جاگ ۽ بہ دوچ ۽ زانگے بکن

چو حاک رپتگیں شہید ۽ سرچاریں توکل ۽
من تیر جابو ۽ کُت اَنت، وتا نشانگے بکن

زمین ۽ سیادی ۽ منا چہ برگشینتگ مانش ۽
بداں پہ سنگ ۽ سر بہ بو، دیار ۽ پانگے بکن

تو جُستِ گر کہ کیسگانی نیادی ءِ دو دانک مان
تو مَحرمیں گس ءِ منی کروج ہرانگے بکن

حُدا اے قہریں نوبتانی چلگاں بدل بکن
حُدا اے آس ءِ وژبواناں برپی چانگے بکن

ازینتگ انت دژچک ءِ دار مجاہد ءِ چڑگہاں
تو امیں شہر ءِ مردماں بہ شود ءِ شوانگے بکن

000

O

لُنٹاں تل بستگیں زدگ ہوشام
لنکے مینگی دپ ء چاشین

داں کہ استاں ترا مہ باں بے حال
انچیں بچکندگے منا چاشین

کِشک آزدگ انت رڈاہاں
میتگ ء دمکاں مردم ء چاشین

پہ منا آسی ٹکراں نزار
شکلاں زُمزُمی وتا چاشین

ترپش پیشانی ء بکنت دہر ء
دانگے زانت آدم ء چاشین

ڈیہہ ء سوداگراں پہ توحیلے
راجی دلاراں آہن ء چاشین

چیولینگ ہے ندارگ تو
کمٹکیں وشی یے گم ء چاشین

بلے سیراپ کنت شہکوراں
لاگریں شنکے جمبر ء چاشین

پہ من انچو زدگ عید ء روچ
انچو ہنگ ء برو بُز ء چاشین

O

چراگاں کسے پیڑا تگ میتگ ء دمکاں
شپانی اوردگاں نزار دیگر ء چنکاں

گم ء نہنگیں پرشنت گوڑم چو کرودے ء
رُدیت ساہگے دریا ء لپیگیں چماں

اے کشک دانکہ منی باتن ء روان بیتگ
لگت کتگ دل ء ارواہ تئی شپیں پاداں

تو مینتگ وژبوے بازار ء ہو رکیں پندول ء
اڑینتگ پاد ء چڑگایے بڑہنگیں رنگاں

زَرنَت پہ نمسگی نیمونے ءِ کلنڈیس نکت
 نہ گوپتگ گژن کپوتانی کرنی ہوشاماں

اجب ندارگے تی ءِ منی میان ءِ انت
 تو ٹہل گیش کنتے من پہ شعر اوکاراں

اے جنگ جاہ وتی مُردگاں نہ اوگاریت
 نصیب ءِ قبر نہ بیتگ مجاہدیں مرداں

000

O

نوں کتگ تو اڑی تہہ ء لوگ ء

نشنگ ءے باڑہی تہہ ء لوگ ء

بڑمش پالاتگ انت زمستان ء

گوہر بیتگ منی تہہ ء لوگ ء

زیرانی چڑگہ یے گوپتگ

تئی حیالاں کئی تہہ ء لوگ ء

انچیں ہوشامے ء ہلاہوشاں

بود کنت مینگئی تہہ ء لوگ ء

ٹپی سیں میتگ ء دل ء دز جن

من درامد وتی تہہ ء لوگ ء

مارا واجہِ حُدا ءِ شوہاز ءِ

آس چنکانِ بی تہہ ءِ لوگ ءِ

سرچنگِ زردِ چو کہ بانور ءِ

باریں کئے سمہی تہہ ءِ لوگ ءِ

دہرِ انچو ریزاں پیڑاتگ

لاگر انتِ زندگی تہہ ءِ لوگ ءِ

مہرِ دزے نہ بیت، نہ لاکوٹے

ساہِ دنتِ سگتی تہہ ءِ لوگ ءِ

ما مجاہدِ جہان ءِ بسپار ءِ

گارِ کتِ شاعری تہہ ءِ لوگ ءِ

سہمیں دستونک

آس سوچیت دڑہیں گیابان ء
 مرگ پالائنت زیری راگاں
 مارا دم توس کنت ہمے ساعت
 گنگ بیت تئی زبان چہ ترس ء
 چار نیما زمین پرگردیت
 چو ڈلوک ء درشان کنت مہراں
 شپ نہ وپنگ منی تھا ہچبر
 بیا دمانے دل ء ندارگ کن

زندگی بے وپائیں لیبو کے
 چون سہڑیناں باتن ء زہگ ء
 وہد انچو رمیزاں پیڑاتگ
 انچو تئی زنگ گپتگیں ارواہ

000

بلوچ ۽ باندا ت

ر ميز زندگي ۽ ميز ريس گماني کڙڪ ۽ وراڻ بيت

چه بئزه ۽ نهال کنت

اے بادشاہين باتن ۽ چپ ۽ راستين بئن پدء

دل ۽ تگر دء

واہگ ۽ چنڪ هم ورنٽ

حيال ۽ شاهي تهنگاں ڪروچ

جيڙگاں ڊريگ پرمه بيت

مارگاں شڪانیاں سرامه دء

ترانگاں ازل چه شڪ بند بڪن

زهيراں لوپ ڪن چوچيلگي

تماه ۽ چارنيما تير تنچ ۽ گگ ديان بڪن

ڪه پڙر چگ مه زانت

داں ڪرن مٺ به بنت

رمیز زندگیء۔۔۔
 نوبتاں پہ ابد ٹٹا تگلیں گرنچےء
 گُگ دیان کنت
 اے دہر چو مکیسکےء
 جہانء ہر ندرگء اڑان کنت
 من است باں
 داں گڈی تیرء ساہگء
 رُدان باں

000

اے حُدا

(ندر پہ نمیرا نہیں کپٹن ء ارواہ ء)

زندءِ جنگ جاہ ء پڑءِ ارواہ زدگ
 مارا سو گندی کتگ اے نوبت ء
 بے چڑ کہ ---!

چہ گساں در کپتگ انت
 اے آجوتی ء در پشنا کیس سُہیل
 داں ہماروچ ء پداواتر بنت
 کہ ---!

رنگ مٹائیت نہ ز نکلیں کسہاں
 درد پیرائیت حیاں ء ریشگاں
 ارس گر یونت
 ماہکان ء کلکشان
 شب وتی زیمیگیں ٹپانی سرا

پر مُشیت کہ وادالم ماتنگ
 بڑنی اَنت بے وار سیں قبرانی لاش
 رہ گوڑیاں اتک ء و تنگ پاتحہ
 سیاہ ء اسپیتیں کلماتی سرا
 رنگ مُشنگ مانشاں اڈیرہ ء
 گوں شہیدی گشتناں پُرسیگ بنت
 لبزانی بر مش
 سار بانے ء نل ء ایسکارِ تگ
 اَپسے ء پادانی زُرمبشتاں سُرینتگ آزمان
 اے حُدا
 رپتگیں ارواہ ء پریاتاں
 دمانے گوش کن
 اے حُدا
 وپتگیں قبرانی مرداں
 پہ تئی کول ء پدء
 ایسی سر باہینتگ اَنت

زندگیءِ دراہیں و شئی
 دراہیں لڑت
 چو کچلءِ ایر بُرنگ انت
 دم نہ کشیں ساعتانی رنگءِ بُو
 زیبائیانی چہرءِ گردش
 مان نیارت انت۔۔!!
 ملیں کپٹنءِ
 ڈیہہءِ شیدائیں
 نہ تر سیں کپٹنءِ
 کبیرءِ جنگانی کسہ نوک کت
 آجوتیءِ سر مچاریں پُشپدءِ
 راجءِ ملءِ نر مزاریں پُشپدءِ

O

مار آستونکی ء رواں بیتگ

دُڑمنے بے وتی رُداں بیتگ

تئی زہیرانی چار پاسیں شپ

چو وروک ء دل ء وراں بیتگ

بڑمش پالاتگ جمہری شینکاں

ہور گوٹا ء سرا رچان بیتگ

مُرگ پدمنگ اَنت کدوہانی

جَنگلے گلہاں کناں بیتگ

آ منی باتن ء چو کرپاس ء
نمبگیں جاہے ء رُداں بیتگ

جنگ جاہ تنگیں لگورانی
ہو شگانے سرا مُشاں بیتگ

اے زمین ء وتا نہ مٹاتگ
آزمان چو گُڈ ء دِراں بیتگ

انچو پونگ صادق ء ارواہ
نام ء دپ ہر کجا بیاں بیتگ

O

حیاں ء چہر بر گشتگ
 زمین ء آس چہر گشتگ
 کدوہاں مُرگ رو دینتگ
 دژچکاں ہُشک ء تر گشتگ
 لگشتگ دل چہ ارواہ ء
 تی دزگوار بر گشتگ
 اے دمکاں مہرگے کپتگ
 اے کشکانی سپر گشتگ
 نہ منتگ الوتے گوشاں
 گل ء ہاسیں نپر گشتگ
 مجاہد یتگ ء جند ء
 پدا واتر دُبر گشتگ

سلہیں دستونک

زمین زرِ مہشیں اوستانی گُگ پُرِرتلگ
 کہ دیریں نستگ منی واجہ ء حیال ء زِر
 ما گوہرانی نیس گیریں پولگ ء دمُبرت
 زبان ما گوں دری مردماں جنگ سودا
 نہ بنت گنگ منی مادر ء بہشت گُپتار
 اے رنگ زندگی ء دامن ء گوں بندوک انت
 وتارا پہک شموشکار بیتگ ئے تو ہم
 شپانی گُزنگی ء کسہ ء پراموش ئے
 زبان ء تتلگیں باجو یا مادریں حاک ء
 لگور یکیں وڑا دپتر ء نبشتہ بیت

O

جیڑھے جیڑگے نئیکہ باوست کنت
انچیں توحیلے سازیت وتا آست کنت

تئی گم ۽ سوچنے جک جنت دیدگاں
بادشاہیں حیالاناں کئے بست کنت

زندگی رُنگراہے من سرگپتگاں
مرگ پاداں منیگاں کجا رست کنت

شپ نہ زنکیں چراگانی زیبائی ۽
بالوے چو منارا وتا مست کنت

کرن کلماٹیں درداں جنازہ بہ دنت
کئے وتی میٹ ۽ سربرا گوشت کنت

مہر ۽ موچکین ۽ مُزردہ نہ چت تو اگاں
دل نہ انت کنگلے تلکے ۽ نست کنت

ریزاتگ سیبہ ہوشام ۽ چنکاں کتگ
لُنشاں تل بستگیں موم پیوست کنت

کپتگ بے باوریں مردمانی رم ۽
نوں گنوک انت مجاہد دل ۽ دست کنت

سہمیں دستونک

عید ءِ روج ءِ شُدِیگ اَت گیا بانے ءِ
لُوت ءِ دراہیں شرتنگیاں چہ جتا

گلزمین دنز اِتگ لشکراں دلوتیں
ہمل ءِ کچھر اِش بے دری چرتگ اَنت

مات جیڑیت ہے ترانگ ءِ روج ءِ شپ
بچ و اتر کنت میتگ ءِ کد دُبر

من وتی اندر ءِ وشیاناں کُشاں
تو وتی باتن ءِ آس ءِ کتر بکن

بیا کہ سودایے انچیں جنیں ما ءِ تو
ترانگاں ءِ گماں بچّی ءِ کلّ کنیں

آس ماں گیشنگ دامن ء گریشگ ء
 آپ چنکاں کنگ تو نہ یتک ء چداں

بزمش انسرتگ انت ناں کہ دنزانی لڑ
 لاپ چلاتگ انت چلگی نوبتاں

پہ من صادق اے دنیا شہیدی گسے
 موتک کاریت زہیرانی ہمساہگے

گیر اتلگ گپ بلك ء منا

چنكے پُر

لاكوٹے سرونگ

اير اتنت نيم كپتنگيس ء كلنڈيس بانے ء

سے مُنگ ء لوچكے

دو بے كڑى عيس كوپ اتنت

دپ اش چچ ات

من شر ك كت، دل ء راجت

گیر اتك گپ بلك ء منا

مدام كوپے ء كہ دپ چچ ات

ياپادگے كہ ليٹ اتك

يامردمے ء روگ ء پد

گوں لوگ ء روپگ ء برانز گپتنگ ات

من دست بُرت كہ چست كناس

آکوپ ۽ کپتنگیں
 دیمے گوں من انت
 داں موکویے ۽ بستگ ات گدام
 دوئے سے ملک نیم مرگ
 یکے ۽ برے برے سُرینت بانزله
 من دست بُرت
 کپڑگے ۽ ---!
 تُر سے ۽ منارا اثرا مبلینت
 چک جت من چپی نیمگا
 داں مارے نر گرتگ
 پہ موکواں
 اے ساعت ۽ منارا گیر اتک گپ بگ ۽
 کہ مار مدام لگو شیت پوست ۽ پتنگاں
 چنکے پُر
 پہ سٹنگیں گدان ۽ لوگ ۽ ماڑیاں
 پہ آس دا تگیں گساں

اے رسترونی جنگ جاہء گڈی چیدگ انت
سر مگیں پُر انت

پہ کاڑء دلبراں زرنٹ

ء کیگدانی دیدگاں

پہ گوآنز گانی تپلیں واہشاں

ہمک ندرگ ء زدگ کننت

وتی وڑا

ہے ساعت ء گیر اتک

گپ بلک ء منا

”کتگ“ پیرک ء پہ بڈ آورتگ انت

کہ گزنگی ء نوبتاں

زمین تنک تر اتگ

ء آزمان ڈک اتگ

مادمب جوڑ کر تگ انت وتاراگل کتگ

ء لوچکے۔۔؟

پہ میثے ء بدل من زرتگ ات

گنہگار گورا
 کہ انگت جنگیان، چچ کتگ دپے
 پہ لمپی سیں یک میثے،
 کس لوچکے نہ دنت

000

O

جمبراں آزمان میچینتگ

ماہکان ء جہان میچینتگ

ہر کسی گزنگی وتی جاہ ء

مئے غریبی ء نان میچینتگ

تو چڑکایے چادر ء بستگ

من و تا زندمان میچینتگ

شوٹانگ ء آپي کلي یے منتگ

بُزگلاں اوسپان میچینتگ

پاد اوشاتگ انت جنگ جاہ ء
شلیں تیراں کمان میچینگ

آپرین انت سید تی جہدء
تو بلوچی زبان میچینگ

چورہیں زگے ء گماں صادق
مارا سہت ء دمان میچینگ

000

O

اے ماہکان تئی زیبائی ء سرا نالیت
چراگاں کسہ کتگ بالوے ترا نالیت

کپوتاں زندگی ء دراپیں دمک پاشک کت انت
بہ روت مئے وڑیں مولانگے کجا نالیت

گوں سانکلاں وتی ارواہ شر ٹٹاتگ من
مدام جیڑیت ترا باتن ء تہا نالیت

بہ کنت ودی دگہ شدّاد ء حنتے نوکیں
ہما حوآ انت کہ چہ آدم ء جتا نالیت

من دل کدو ہے کتگ پر تو درد پر ناستگ
 اے دل ہما انت تھا چو کہ شاتل ء نالیت

زمین گنگی ء بستار ء کد بہ بیت سرپد
 کہ آجونی داں کدیگ ء ہے وڑا نالیت

شپ ء اے پوگسیں رکانی شیر کنی چشتنگ
 اے روج دیگر ء برمشاں گوں جاندر ء نالیت

’نگیٹو‘ سیاہ دیمگ ء گپتگ

جہان ء رنگ پیلشتگ
 زبان بے وانکی ء پرشتگ
 گمان ء زندگیں پگراں ناں سانے مان
 نہ مرگے واہشانی حاک پیشکو نڈیت
 نہ یادے مرد گانی کسہ ء کاریت
 نہ متگ گزنگیں بنی آدم ء چمان ء پٹے آپ
 گلائیش انت
 بتیں زند ء گر ء چیل ء
 اے اُستان ء
 اے مرگ ء شینگلیں راہ ء
 اے جلس ء جیرہ ء جہلا نکلیں زربشت ء
 نہ توجیلے
 نہ اسرا لے

کہ خون ۽ سیاہ گاناں رنگ مامُشتنگ
 ۽ آشوب ۽ لڑانی زہر گان
 اُڑ دَرس ۽ گپتنگ
 تو آماج ۽
 اے قبرستان گونگیں شہر ۽
 تو بیگواہ ۽
 کہ ٹوپانی گر ۽ دار ۽
 تی پڑمردگیں عکس ۽ 'نگلیٹیو'
 کہ دیر انت سیاہ دیمگ ۽ گپتنگ

O

رمیز گپتگیں دنیا ادارے کے ایر انت
چنکاں انچو چنگ چو کہ دارے کے ایر انت

کپوت جنگل ۽ بالاد ۽ گزنگی گردنت
ہمک کڑب ۽ سرا تکی کبلے ایر انت

زمین ۽ مانس ۽ سیادی ۽ بُر اتگ بند ۽
کسارت ۽ پہ منی پیریں بلکے ایر انت

تئی گزنج بستگیں دردانی گگ پڑ ریتگ
تئی سرا تگیں یاتاں چہ کلمے ایر انت

من روج ۽ آپ کنناں تو اگاں بہ لوٹے ہم
اے ماہ ۽ ہل پہ نشانی تئی جُلکے ایر انت

نہ بیت سارت منی باتن ۽ تہہ ۽ ارواہ
زمین ۽ سینگ ۽ بدواہ ۽ لَنکُکے ایر انت

وتا من صادق ۽ مہراں گوں انچو پیڑاتگ
کہ زندگی چو منی دیما مارکے ایر انت

000

O

مهر پہ من آس ء انگر بیتگاں
درد چو استین ء کوکر بیتگاں

ساوڑینگ دل من سیاہ ڈنی تھے
تئی گم ء کرکینک گوہر بیتگاں

چانگ اتگ عہد ء کچکانی دپاں
کاروان کشک ء چہ واتر بیتگاں

گرینگ ء انت چو وروکیں رستراں
میگاں ماں رتکہ لشکر بیتگاں

جکستگ شپ گوں چہ نی الوتاں
زند ء چاریں روج آسر بیتگاں

زکی عیں تئی ترانگاں گتنگ دل ء
وہدے چہ تو دور دلبر بیتگاں

گچینیں لبزانی امبار ء تھا
بیرگ ء صادق من شاعر بیتگاں

گُزَن، زبَان، دہر

(1)

زندگی ۽ ماہکان ۽ چادرے مانپوشنگ
 زانگ ۽ چم پہ گُزَن ۽ تلو سنت
 واہگ ۽ جمبرانی
 دل نہ تُسنگ انگت ۽
 ہو۔۔۔

حُدا ۽ ہچ نہ گُسنگ انگت ۽

(2)

روک انت دل بند مارشت ۽
 درچکاں لڈ اتگ دز رند ۽
 کوہاں بال کتگ ساچشت ۽
 مُرگاں موتک کتگ درشان ۽
 کہ۔۔۔۔۔

(3)

گیدیء برہنگی تہ اہدنہ شت
 کسہء آسری تہ اہدنہ شت
 منی نستگین قسمتء آدینک
 چہ تی ترانگء لگشتگ ات
 پرشتگ ات
 من پمشکا چو سنگر تگاں

000

O

دڑچکے ء ارس گوارگ ء دمبُرت
 کُنٹکے پلے ء ودار ء مُرت

مہر ء لیلام جاہ ء نیادی ء
 دل پہ بچکندگے مس اَرزان کت

چورہیں پگر ء واجہ ء دیما
 مارا بے حاجتیں جہان ء کشت

لس بلوچ ء را داگ پردارنت
 شورہی بوہ ء چپتگیں گوگرت

کربلا ہر روجِ انتِ منی ڈیہہ ء
دیم وتی حوناں گوں یزید ء سُشت

گڈسری جنگِ انتِ اے منی راج ء
پہ تپاکی ء درست بت یکُشت

مڈتے دیرِ انتِ گوں وتا زہرِ انتِ
صادق ہمساہگاں درامد گُشت

000

O

تئی ترانگانی گیابان و تا نہ مٹائیت
 حیال ء چاڑ کدی مردم ء نہ مٹائیت

شراب لُنٹ ء گمانی گم ء نہ باں سرزہ
 اے وہد مارا ترا ء گم ء نہ مٹائیت

کہ دوشی تران کتگ استالاں ماہ ء بالاد ء
 پڑشتنگے نوں بئیت آدم ء نہ مٹائیت

من زند جیڑ اِتگ، من مرگ گیر آورتگ
 تئی زلم ء آس چہ کرناں منا نہ مٹائیت

کرار گپت زر ء چولانی مستیں امبازاں
اے ماہ ء لُج نہ کنت موجر ء نہ مٹائیت

نہ ساہگے نہ درچکاناں گوٹات کنت پیوند
اے انچیں کسے داں موسم ء نہ مٹائیت

من صادق شکلیں نیادانی لڑتاں سوالیگ
حدا مہ گندیت منی مہرم ء نہ مٹائیت

تور و کیس چراگ، بالو من

پئے کہ سرپیت گلزار ء
 ہر شب شہم جنت استار ء
 بچندیت کہ چو بامسار ء
 دلبر دوست بیت سک مارا
 بے مٹ انت منی بازار ء

لٹانی تئی بچندگ
 کنتیں مر تگیناں زندگ
 یکبر کنت منا وازمندگ
 ہم شعر ء گزل پر بندگ
 ماہ ء کنت مدام شرمندگ
 پیشانی تئی پل کندگ
 براہ بنت ہر دل ء براہندگ

پُر کیپیں شراب اُنٹ چم تئی
 چو اشک ء کتاب اُنٹ چم تئی
 دائم نیم واب اُنٹ چم تئی

لُنٹ تئی چو گُشیگاں ترامبل
 نوک آپ تئی دپ ء چو شکل
 مدہوش کنت مارا یل
 دیم تئی نازکیں کیٹی تل
 بچندگ گُشئے بام ء بل
 شپ تئی دیدگانی سنجل

ہستی واہگ ء بچند کت
 مارا تو وتی ریا بندکت
 پر تو من فدا ہر بند کت
 دل کوہیں منی تو ژند کت
 ہر جاگہ زدگ دل بند کت

سروے کہ گُشنے تئی اندام
 مہر تئی گُشنے سیاہیں شام
 پیشانی گُشیاں گوربام
 دیدگ تئی گُشیاں بادام
 سرریچنت مدام مل ء جام
 چاشین انت منا وشیں تام

تو شڈر ء گسد، تو لولو
 تو روکیں چراگ من بالو
 تو کہ موسم ء رنگ ء بو
 بالاد چندنیں تئی وشبو
 نازیں ناز گلکیں آہو
 کاٹار انت گُشنے تئی ابرو
 سیاہ مار انت گُشنے تئی گیسو

مہر ء باگ منی کت ویراں
 ہستی کت منی تو بیراں

گوٲار ءے تو دژدے چو مہراں
 پیشگاہ ء مدام تو گیراں
 صادق نشنگاں من حیراں
 پر بنداں پتو اے شعراں

000

O

دید پروشیت آدینکاں

ساوڑ نوشت کرکینکاں

گوشاں گوٹاں الوت کنت

دل زریت پہ نازینکاں

دریا تھے ہوشامیت

جنگل گپتگ مورینکاں

لنٹاں برمشے الہانیت

دنتان جائیت آریکاں

گُزرنے لاپ ء ساڑائیت

شیکن وارنگ پتکینکاں

صادق مہر ء چل سرا
 آس سپیت پادینکاں

000

O

دردانی باہوٹاں پدا گیمُرتگ اَنت دود ء چمن
 او سستیگیں زندے موک اِتگ مَرگ ء چراگ ء روک کن
 ارمان ہزار داشتگ دل ء کوہان ء مات بندیں گراں
 نیلاں بہا پہ گازے ء ہچبر ترا ماتیں وتن
 ما پہ دُنیں گندیے ء ازر ء وتا پاہو دسین
 قارون ء گنجیں باطن ء قہر ء بلیت مو میں بدن
 پُر کیسپیں چمانی نشہ کہ زہری ء چکپروش بیت
 ماں کوپگاں گرانیں گے پہ ہاترا کسی مکن

شنگیت شپ ۽ اوستیس گدان کہریں زمستانی شپاں
 دیوالے دل ونگ ۽ منی کنت مک پدا درّ ۽ عدن
 ارواہ ۽ سکرات صادق ۽ انجییں لکیراں اندر انت
 دنیا ۽ رپکاں در لگوش بدکاریاں آپ ۽ بہ جن

000

منی حاکِ اش بہا کرتگ

گوں دلاراں
 گوں گدّاراں
 منی حاکِ اش بہا کرتگ
 تپیر پادءِ جتگ مارا
 مئے جنءِ وتی براتاں
 کہ تو چو تو لگ ءِ دُزّیں
 لپاشان ءِ کشاراں اجگ ءِ گلگر کیں
 اے راج ءِ تنگہیں بچاں
 اے راج ءِ اوست ءِ اُمیٹاں
 اے راج ءِ رژن ءِ باند اتاں
 تئی بستار نہ انت ہجّی
 سگ ءِ چو چانگ وارين ءِ
 ہزاراں لوگ پر گول ءِ

ۛ دُ م ب شِ یَ ک ا ر ۛ
 ب ۛ کُ ش ہ ر چِ ی ت ۛ د س ت ۛ ب ی ت
 ب ۛ ب ر ہ ر چِ ی ت و ا ن ۛ م ا ن
 ک ۛ ب ۛ چ ا ۛ ب ر ی ” م ا ت ا ن “
 س و گ ن د د ا ت گ ۛ د ی م د ا ت گ ا ن ت ک و ہ ا ہ ا
 پ د ا پ ۛ م ر گ پ ر گ ر د ن ت ی ا آ ج و ئ ی

000

سلہیں دستونک

لگت بیتگ منی پادانی چیرا روج ء ساہگ
 شپ ء ارواہ وتی ماں پوشتگ گوں دامن ء لمب ء
 رمیزاں گپتگیں دنیا ء سیاہ دار ء پتاتگ شر
 چو آتک ء ہمک مردم وتا گوں مان گیشان انت
 اے عہد ء پیرزالیں دژچکے ء داراں ٹگے کپتگ
 اے دہر ء پیر مرد ء آس بالینتگ پہ نیونے
 منی سسا ء مارشت ء وتارا پاہو ء درتگ
 دل ء چو نیمگ ء ہروچ گدو بستگ وتی توکا
 ایبتگی، گزنگی، دیوانگی ء شرتگاں گپتگ
 کئی اوستانی یدار انت گم ء گورماں جتگ پروشتگ

ندر پہ زڑیں بگ ۽ شہیدیں ارواہ ۽

اے میتگ انچو ٹلما انت

منار ابارت وتی توکا

داں امرے ۽ چکر ینیت

من جیڑاں کہ

اے کشک ۽ پاد گراں روپی ۽ سک انت

اے سنگانی سرا حونانی تر مپاں رنگ مٹاتگ

وتی مرچیک ۽ رُژنائیں چراگاں

پہ وتی باندات ۽ امید ۽

من بالیناں

کہ تئی پادانی پد حونین انت

کہ تئی بڑ مشانی لڑد نزن انت

اے میتگ انچو ٹلما انت

اے میتگ انچو انسرتگ

زمانگ بیت نہ گوٹسگ کس چرے کشک ۽

نہ آپ ۽ آپسرے ۽ لڈ بوتلگ ساربانے ۽

نہ منگ ہیچ پد ۽ رندے

جہان ء آپ ء سودا حون ء شاہیم ء گوں تورگ بیت
 ہمک چٹانی اوردگ رتگ انت حا کاں
 ہمک مگک ء وتارا پا ہو ء درتگ
 ہمک ارواہ زدگ گوں بے ایستی ء
 نہ منتگ کسہے پہ پُشپداں دہر ء
 کہ گیر آرگ مہ بیت داں کرن مٹا انت
 وتی ناسر جمیں زند ء اڑ ء چیلان
 منار امان گیشینتگ
 حیاں ء ترانگاں دل انچو پیر اتگ
 ”نہ کٹ ء کاری انت مرچاں“
 نہ دنیا ء گر ء دار ء تئسے ارزن
 پہ توشگ گون،
 اے راستی ء تو سر پد بے ہمار وچ ء
 تہہ ء انسان ء کرم ء گزنگی
 چہماں بہ ترا کینیت
 زمانگ بنت،
 اے میتگ انچو ملما انت

واجه سید ہاشمی ء وانگ ء پد

بیا زرد ء رگ ء ریشگاں یکجاہ کن ء نزار
بے کرد ء مڑہ داری ء سوچنت منا انگار

تو انچو گمیگ ءے پہ وتی ہٹی میں پاداں
من انچو گمیگاں پہ وتی حانلیں دشدار

بے زانت ء چراگ سُتنگ ء پُر بیتگ ء مُرتگ
شاہ زانت وتا گیش جہان ء گوں مہ لگا ر

ترا پیری ء باہوٹ کتگ لٹ ء عصا ء
ورنائی ء روچاں گوں نہ گرتگ وتا نامدار

سیاہ ماری جتگ ڈنگ لگور ء منی ارواہ
زیمیگیں دل ء پٹی ء کرپاس مہ تیمار

صادق چو ترا دست سرء اَنت تو گمبگ ء
 پروشتگ کہ زر ء گورم ء آلاڑاں تنی یدار

000

میائے تو

اے دیوالانی گوشاں الوتے جکسیت

زمینء چپء راستیں باتنء

گلمیہ ٹکاں من

مہ چریت

داں میائے تو

000

O

زند، ماں تہا حاک ۽ دل گل ۽ کشک لوٹیت
تزانگانی جوہان انت جنتر ۽ درشک لوٹیت

سستگیں سواسانی پاد تراول انت دیر انت
گم نہ سگیں ارواہ ۽ کوہے ۽ کپگ لوٹیت

کئے بزانت وتی پُشنا پاد پشکپنت پرچا
دل نہ انت منگے چو دارے ۽ منگ لوٹیت

آکبت ہلاہوش ۽ تام بنگے ۽ چشتک
گژن چاگل ۽ ایریتک چیرے کنگ لوٹیت

گڈی تیر سوہان انت پہ وتی وتن مات ۽
آجوی ۽ سالونک انت منگہ ۽ برگ لوٹیت

رژن ء بام ء سُہری اِنْتِ ہئی ء شبن ء دنت
شپ رمیزاں پیڑاتگ روچ درکگ لوٹیت

ہاتروں حیلانی پہک ریزتگ مرچاں
تئی گُمان دنزین اِنْتِ یا منا مرگ لوٹیت

لشکرے کہ مونجان اِنْتِ شہسوار پادان اِنْتِ
جنگ جاہ ء باجواں سنگرے گرگ لوٹیت

آستونک ء تہہ ء مارے اندر ء منی مان اِنْتِ
ہئے کن ات گہیں بیلاں الم ء کُشگ لوٹیت

زندگی وتا روچے رنگے ء رجیت دائم
صادق ء وتا روچے رنگے ء رَجگ لوٹیت

O

کشتے ءِ روّاہاں گوپتگ چیدگے
ساہگاں ایسکارتگ ویرانگے

انچیں توحیلے پتائیت باتن ءِ
گرٹنج داتگ ترانگانی بکچے یے

آزگ ءِ زیمیکس نیمون ءِ ہوس
تئی زہیراں منت اتگ چو اینزکے

ٹھٹلاں چرتگ دل ءِ زید ءِ منی
ترک اتگ مہرانی سبزیں ملپدے

پاہو ءِ اشک ءِ بہ درنج اے آشک ءِ
نکش بیت بلے جہان ءِ کسے

تو دل ۽ دروازگ ۽ چہ گوہستگئے
 ایر بیتگ تئی سواسانی پدے

کوہسنگیں چمانی دنزاں ساپ کن
 گوات ۽ ارواہ ۽ پتا موردانگے

ئن متگ درپے ۽ ہمساہگ ۽
 گزنگیں چھلے ۽ وارنگ جنترے

قبر کن صادق و تا جنگ جاہے ۽
 کیت کسے گیپت بلکیں سنگرے

مناں ءُ بڑ، سنگیں شپے، توئے

اے راستی ءُ راگوٹات جنت

توانچو گیر اتلگ ءُ

من اَچ و تارا بے سما

داں مُدّ تے ءُ بیتگاں

توواب کپتنگ ءُ

گلگ مکن

بامساریں ترانگاں پہ کست ایرمہ بر

ایبتکیانی رہسراں مہ نندمہ گریے

زمانگ ءُ وتی تب ءُ راہمپساں کتنگ

ماگوش کُور کر تگ انت

تو بلکنہ اے راستی ءُ وتی تب ءُ گوں مٹ کنٹے

داں کرنے ءُ ماجل اتنگ

تئی مہر ءُ درچک ءُ ساہگ ءُ

تو بُست بے

نہ پل اتگ و دارء نوبتانی شپ

نہ کُٹ اتگ کر ارء شپ

منار اتو چو میچڑیں شنکےء

اڑینتگ مہپرانی چپء راسنیں تندےء

کجام وٹشیء راکل کناں

کجام ترانگء بدل کناں

اے شپ وتی ندارگء تھا

انچومان گیش اتگ

نہ تنگی انتء نامنی

حیالء، لہنتیں دردء دور

من بکچھےء بستگ انت

ترا کہ وہدے بُست بیت

تہ گندے ماہ کنز اتگ دو گام دیمترا

ء بر مش دور مینگےء ایر بُرتگ انت وتی تھا

نہ الوتے۔۔ چڑکھے

برے برے جڑے ۽ دنگ ۽ توار چیولیت
 برے برے کچے دُور و گیت جنگل ۽
 برے برے چرت دراہیں گریشگ ۽ وتی کننت
 من چماں شانکاں چاریں نیمگا
 داں ہیچ نیست
 تو بست کتگ
 ملور ملور نشتنگ ۽
 کہ جیڑ اتوں
 مناں ۽ بڑ، سنگیں شپے، توئے

منظور بسمل ء نام ء

بڑمش اوگار اِتگ کئے ء برتگ

لیب جاہے مئے میتگ ء رُستگ

درد اوکاراں شعر پرناداں

زنکی سیں ترانگاں دل ء گتنگ

پہ ما واجہ حُدا ء آدم یک

پر تو بی بی حوآ بکنت بڑگ

رَنٹ بیتگ منی شپ ء نیمون

تئی حیاالاں گم ء جبین متنگ

مُز بے وابی ء چنگ چماں

تُن مئے بینگیں دپ ء رتنگ

انچیں توحیلے باتن ء مان کش
انچیں راہے دل ء تھا گوٹنگ

گوٹانزگے، مانشے ء جنگ جاہے
مرگ اچ ما دو گام پشپنگ

من زہیرانی ٹیکی یے پر تو
بچھے ء پتاتگ ء بستگ

سُرگیں دنزے ء بہ نزاریت
گوٹات تو لوگے ء دپ ء کشنگ

تند بستگ مجاہد ء شعراں
رنگ زیبایانی پیلشنگ

O

دژچکاں انگر رودیتنگ
سیا جی، ۛ گوادر رودیتنگ

دریا انچو ہوشام انت
آس ۛ گلر رودیتنگ

گنگ انت زمیگیس ارواہ
کلیاں بر رودیتنگ

سیا جی، بولان، گنداوگ
کوہاں لشکر رودیتنگ

رَنٹیں کدہ، سنٹیں تاس
نوکا پاں شر رودیتنگ

کشتے پاداں شوناٹگ

رتس ء مانتر رودیتنگ

راج ء ورنہاں مرچی

ستک ء باور رودیتنگ

حوناں دنیا یے کل ات

جہد ء رہبر رودیتنگ

ساہگ گوات ء ملما کنت

شعراں زیمیر رودیتنگ

باروٹی سیں زند ء مئے

صادق سنگر رودیتنگ

O

گُڑن ہمساہگ ء درپانی تہا وہینتیں
چنکے ارزن ما کپوتے ء کدو ء کشتیں

نودی بچکندگے ارسانی شلیں نوکا پے
گوات آجوںیں چراگانی سرا بادینتیں

کوہ پڑمے کتیں بازار ء سرون ء پرتکیں
زنگی نیں دردے تیا بے ء دپ ء زائینتیں

عشق ماں سنگت ء لوگے ء کبس ء شانتل
چینک ریتکیں تئی دزگووار پہ مرثدہ گپتیں

واب چو مہرگے بندیک ء کماتیں تاباں
سرمہ دانے وتی چمانی تہا شیکینتیں

لیب کرتیں گوں وتی ساہگ ء عکس ء صادق
بتیں زہگے ء منی دل، من و تا مچینتیں

O

آجوتی جُنز ۽ نل مڑوکیں سر
 بُریں ماتکوہاں گپتگ اش سنگر

انچیں جاہے وتا بہ اوگاراں
 انچیں جاہے تو شُشتگ انت مہیر

سیاجی ۽ ترانگاں نہ باں بے حال
 گیر کیت ہردمان منا کُلمبر

آس ۽ ہوشام ۽ تَن چارینتگ
 چول دریایے ۽ جنت کُلمر

تئی زہیرانی بُزگلاں چرت اَنت
مے حیالانی رِ تگلیں شکر

بڑہنگیں ساہگاں کسارت کن
بے پونگ بنت سنگ ء سر

شہر ء بازار جنگ آماج اَنت
کوہے ء روتگاں رُدیت لشکر

دزتگ اَنت پیڑگاہ ء انجیر ء
بیا بچار صادق ء دل ء ٹکر

O

جلیں نیمروچے ء دنزاں پتا گوں
گوات ء ساہگ ء نودے کما گوں

ما گرکاں کپتگ ء ہولاس اتگ گوں
ما میشاں کپتگین ء بانرتہ گوں

من کشکے ہاں تئی بازار ء دمکاں
تو زہگے بو منی پاداں بیا گوں

چراگاں اُپ کنتے دیوانگی ء
اے چونیں علتے مرچاں ترا گوں

بہ کپ بی بی حوآ شیطان ء پاداں
دو چنک گندیم بابا آدم ء گوں

اے درچکاں آگہی ءِ واب دیستگ
اے مُرگاں چہ کدوہاں لڈّاتہ گوں

من چماں سُوچنے ءِ مان کشتاں
منی ارساں تو بندیک ءِ کما گوں

بلین اڈیرہ ءِ ڈیواہاں صادق
حدا ءِ داتگیں ساہے، ترا گوں

کرن اوژناگ

ایبتکیانی تہاساز بیت بے وانکی
 ہے کپوتے کہ شیزاریت
 جنگل ۽ مُرگاں
 دوگام دیمتر ایبائے تہ پاد تراول بنت
 رُدیت آسے ۽ ارواہ گریشگ ۽ جان ۽
 ۽ ماہکان و تا آپے ۽ را اوگاریت
 مُدام برہ، سنگیس عکس ۽ گوں گپ کنت جیڑیت
 نہ گوآت شودیت منی نیم سونیس بالاد ۽
 نہ روج سوچیت منی دید گانی اوتاگاں
 شپانی رنگ ۽ ندرگ گوپنت چنکے شُن
 اے زند ۽ درپ مُدام لُرداتگ ایروپاں
 ایبتکیانی تہامٹ بنت و ہد ۽ پاس
 رُدنت چم ماں پیر زالے ۽ گیس ۽ دیما

برے یک اسپ سوارے اوں کیت بنجاہ کنت
 برے چہ جنگے ء و اترا تگلیں ٹولی
 کہ در نخت ز ہم ء سگاراں ء بڈء گوچاناں
 جنت آپ سو اسانی ریدگیں بنداں
 زدگ اُمیت ء تیر زین چہ کرنی ہوشاماں
 پدا کہ جُخزنت وتی منزل ء وفاہانی
 تچو کیں اسپ شدان ء رونت بنت اندیم
 ایستکیانی تہانوک بنت چہر ء شُبین
 من آسی ٹکرے نوشاں و تارا سہڑیناں
 من زندگی یے کشاں نوبتانی پندول ء
 من نودے ء تی بچکند گاں اڑیناں رواں
 ترا کہ ہر دے تلب بیت کلوہے گون بہ کن
 یا سوچنے بہ جن بچکند گانی نیون ء
 کہ بلے شودیت گیا بان ء قہریں ہوشام ء
 ایستکیانی تہازنگ بنت زمین ء زمان
 چراگ قبر ء کسارت کنگ کپنت مارا

رچنت بر مشء چڑکہ زمانگء دیمما
 مرنٹ شہم گیا بانء سرد مہریء
 لتارتگ گژن کپوتانی بانزلاں ژندیں
 زمان لمبتگ، سنکین ءے چیر ترینتگ
 زمین جُمتگ موتکانی شہرے آباد انت
 ایستکیانی تہا کرن اوژناگ انت

000